670/03

Den 22. april 2003 blev i sag nr. 56.949:

xxxxx xxxxx
xxxxxxxx xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx xx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har to pensionsforsikringer i Codan Forsikring, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale invalideydelse i henhold til forsikringerne.

Klageren er på grund af allergi blevet sygemeldt fra sit arbejde som tandlæge fra den 21/5 2001. Klageren var på dette tidspunkt 56 år. Det fremgår, at hun ikke kan forvente at vende tilbage til sit erhverv som tandlæge.

Tvisten vedrører spørgsmålet om, hvorvidt forsikringerne dækker klagerens generelle erhvervsevne eller hendes erhvervsevne som tandlæge.

Klageren hævder, at hun ved forsikringernes tegning fik oplyst, at hun var dækket i forhold til erhvervet tandlæge.

Selskabet har indhentet en udtalelse fra den assurandør, der har tegnet forsikringerne. Det hedder heri:

> "Denne forsikring det drejer sig om, blev tegnet før vi i Hafnia havde noget der hed Erhvervsudygtighedforsikringer - dengang fandtes der kun 3 fareklasser og disse blev kun brugt til Ulykkesforsikringer. Derfor fik vi at vide, at livsforsikringer med invalidedækning, kun måtte tegnes til det liberale erhverv - d.v.s. farekl. 1. Det være sig

Dyr - Tand - Praktiserende - og Speciallæger, samt Revisorer, Advokater, Kontorfolk og lærere, da man kunne tegne dem med henblik på deres erhverv. Og ifl. Policens definition om hvad tid man er berettiget til invalideydelsen, så fremgår det jo tydeligt, at det er erhvervet, det drejer sig om.

Hvor De, N.M. får Den sociale pensionsordning og den generelle arbejdsevne ind i billedet. Det kan jeg ikke forstå - det står der i policen intet om. Hvis det havde været meningen- ja så havde man kunnet nøjes med at skrive det.

Derfor må jeg konkludere, at denne police giver dækning for den skade, der er sket."

Selskabet gør gældende, at assurandørens opfattelse af forsikringen er forkert, og selskabet finder det ikke godtgjort, at der er afgivet et for selskabet bindende tilsagn om dækning af faginvaliditet.

Den ene af policerne angiver, at der er ret til invalideydelse når:

"... forsikrede ikke længere er i stand til ved en beskæftigelse, der svarer til hans kræfter og færdighed under billigt hensyn til hans uddannelse og hidtidige virksomhed, at erhverve 1/3 af det, som legemligt og åndeligt sunde personer i tilsvarende aldersklasse med lignende uddannelse og i samme egn plejer at indtjene ved arbejde."

I den anden police hedder det:

"Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn.

...

Selskabet kan gøre ret til fortsat præmiefritagelse og fortsat udbetaling af invalideydelse betinget af, at forsikrede tilkendes offentlig invalidepension, der svarer til en nedsættelse af erhvervsevnen til 1/3 eller derunder."

3. 56.949

Subsidiært gør klageren gældende, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat til under 1/3 af hendes tidligere erhvervsevne, idet hun tidligere havde en årsindtægt på 700.000 kr. Klageren gør gældende, at hun ved et muligt arbejde som ufaglært ikke vil kunne tjene 1/3 af dette beløb.

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at der til sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse vedrørende, hvad der af assurandøren er stillet klageren i udsigt ved tegningen af forsikringen og eventuelt også hvilken indtjeningsevne klageren måtte antages at have i forhold til sit job som praktiserende tandlæge. En sådan bevisførelse kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald foregå ved domstolene. I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen